

Akik nem tagjai egyházunknak, azokat hívom, hogy gyakoroljanak hitet, tartsanak bűnbánatot, és váljanak érdemessé Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába való keresztelkedés szövetségének elnyerésére. Ezzel kimutatjátok Mennyei Atyánk iránti szereteteket és azt, hogy készen álltok Krisztus követésére.

Tanúbizonytságot teszek arról, hogy boldogabbak vagyunk, ha követjük Jézus Krisztus evangéliumának tanításait. Miközben az Ő követésén fáradozunk, elnyerjük a menny áldásait. Tudom, hogy ígéretei be fognak teljesedni, ha szövetségeket kötünk, betartjuk azokat, és Krisztus igaz követőivé válunk. Tanúbizonytságot teszem mindannyiunk iránt érzett hatalmas szeretetéről, és ezt Jézus Krisztus nevében teszem, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Mózes 7:62.
2. János 8:12.
3. Ésaías 53:5.
4. Lásd 2 Korinthusbeliek 12:7.
5. Lásd 1 Nefi 1:20.
6. Lásd Ruth 1:16.
7. Lásd 1 Mózes 39:7–9.
8. Lásd János 21:15–19.
9. Lásd János 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moróni 10:33.
12. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007), 44. Lásd még Spencer W. Kimball, "Be Ye Therefore Perfect" (devotional address, Salt Lake Institute of Religion, Jan. 10, 1975): „Fogadalmakat tettünk, ünnepélyes fogadalmakat a mennyekben, mielőtt eljöttünk e halandó életbe. [...] Szövetségeket kötöttünk. Még azelőtt megkötöttük őket, hogy elfogadtuk volna a helyzetünket itt a földön.”
13. Lásd 2 Nefi 31:5–7.
14. Ábrahám 2:11. Lásd még John A. Widtsoe, "Temple Worship" (lecture, Assembly Hall, Salt Lake City, Oct. 12, 1920), 10: „A szövetség életre kelti az igazságot, és lehetővé teszi azon áldásokat, melyeket azok kapják jutalmul, akik megfelelően használják a tudást.”
15. Lásd Tan és a szövetségek 90:24.
16. Lásd példálul, 3 Nefi 18:7–11.

Írta: Kent F. Richards elder
a Hetvenektől

Az engesztelés gyógyír minden fájdalomra

A halandóságban azt a személyes kihívást kaptuk, hogy váljunk szentté „az Úr, Krisztus engesztelése által”.

Sebészként azt kellett megállapítanom, hogy a szakmában töltött időm nagy részét a fájdalommal kapcsolatos dolgokkal töltöttem. Elkerülhetetlen volt, hogy szinte naponta ne találkozzam vele, erőfeszítéseim nagy része pedig a fájdalom megfékezésére vagy csillapítására irányult.

Elgondolkodtam a fájdalom célján. Egyikünk sem kerülheti el a fájdalom megtapasztalását. Azt vettem észre, hogy az emberek nagyon különböző módon birkóznak meg vele. Néha haraggal fordulnak el Istentől, mások pedig engedik, hogy szenvedésük közelebb vigye őket Istenhez.

Hozzátok hasonlóan én magam is megtapasztaltam a fájdalmat. A fájdalom a gyógyulási folyamat mércéje. Gyakran tanít bennünket türelemre. Talán ezért is használjuk a betegekre utalva a türelem latin eredetű megfelelőjét, a *paciens* szót.

Orson F. Whitney elder ezt írta: „Semmilyen általunk elszenvedett fájdalom vagy megpróbáltatás sem hiábavaló. Mindez okulásunkat szolgálja, hogy olyan jellemvonásokat fejlesszünk ki általa, mint a türelem, a hit, az állhatatosság és az alázat. [...] A bánat, szenvedés, gyötrelem és

fáradtság árán teszünk szert arra a tudásra, amiért ide jöttünk.”¹

Robert D. Hales elder hasonlóképpen fogalmazott:

„A fájdalom olyan alázathoz vezet, amely gondolkodásra készítet. Ez egy olyan tapasztalat, amiért hálás vagyok, hogy el tudtam viselni. [...]”

Megtanultam, hogy a testi fájdalom és a test gyógyulása egy komoly műtét után nagy mértékben hasonlít a lelki fájdalomhoz, és a bűnbánat folyamatában zajló lelki gyógyuláshoz.”²

Szenvedéseink zöme nem szükségyszerűen a mi hibánkból adódik. Váratlan események, ellentmondások vagy elkedvetlenítő körülmények, váratlan betegségek, vagy akár a halál is itt van körülöttünk, és átjárja halandó életünket. Ezenkívül mások cselekedetei miatt is érhetnek bennünket megpróbáltatások.³ Lehi megjegyezte Jákóbnak, hogy sok bánatot szenvedett el fivéréi durvasága miatt.⁴ A dolgokban lévő ellentét Mennyei Atyánk boldogságtervének a része. Elég sok mindennel nézünk szembe ahhoz, hogy észrevehessük Atyánk szeretetét, és hogy mennyire szükségünk van a Szabadító segítségére.

A Szabadító csendes megfigyelő. Ő

maga személyesen ismeri és végtelesen átérzi a mi szenvedéseinket.

„...minden ember fájdalmát elszenvedi, igen, minden test fájdalmát, a férfiakét és a nőkéét is, és a gyermekekét”⁵.

„Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.”⁶

Mélységes fájdalomunkban olykor megkísért bennünket a kérdés: „Nincsen-e balzsamolaj Gileádban?”⁷ Bizonyosságomat teszem arról, hogy van, és van egy orvos is. Jézus Krisztus engesztelése lefedi mindezen körülményeket és a halandóság célját.

Van egy másik fajta fájdalom is, amiért *mi* vagyunk felelősek. A lelki fájdalom lelkünk mélyén gyökeredzik, és kiolthatatlannak érezhetjük, mintha „kifejezhetetlen rettegéssel”⁸ kínozna bennünket, ahogy Alma mondta. Bűnös cselekedeteinkből és bűnbánatunk hiányából ered. Erre a fájdalomra is van azonban egy egyetemes és tökéletes gyógyír. E gyógyír a Fiún keresztül egyenesen az Atyától érkezik, és mindenkinek rendelkezésére áll, aki hajlandó megtenni a bűnbánathoz szükséges összes lépést. Krisztus ezt mondta: „...nem tértek-e most vissza hozzám... és tértek meg, hogy gyógyíthassalak benneteket?”⁹

Krisztus maga is azt tanította:

„És Atyám azért küldött el engem, hogy felemeltethessem a keresztre; és *miután* felemeltettem a keresztre, hogy minden embert magamhoz vonzhassak...;

tehát az Atya *hatalma* szerint minden embert magamhoz vonzok majd”¹⁰.

Legjelentősebb munkáját talán mi bennünk, egyénenként végzi folyamatosan, hogy felemeljen, megáldjon, erősítsen, fenntartsa, irányítsa

bennünket, és hogy megbocsásson nekünk.

Ahogy Nefi is látta egy látomásban, Krisztus földi szolgálatának zömét a mindenféle testi, érzelmi és lelki betegek megáldásának és gyógyításának szentelte. „És emberek sokaságait láttam, akik betegek voltak, és akiket mindenféle nyavalyák sanyargattak. [...] És meggyógyultak, Isten Bárányának hatalma által”¹¹.

Alma szintén megjövendölte, hogy Krisztus „megy, mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést szenvedve el; és... magára fogja venni népének fájdalmait és betegségeit ..., hogy *bensője* irgalommal telhessen meg..., hogy a test szerint *tudhassa*, hogyan segítse meg népét a gyengésegeik szerint.”¹²

Egyik késő éjjel, miközben egy kórházi ágyban feküdtem – és ez alkalommal nem orvosként hanem betegként –, újra elolvastam ezeket a szavakat. Elgondolkodtam: „Hogyan lehetséges ez? Kiért van ez? Hogyan tarthatunk ígényt rá? Olyan ez, mint a bűn megbocsátása? Ki kell-e érdemelnünk ezt a szeretetet és segítséget?” Miközben ezeken elmélkedtem,

megértettem, hogy halandó életem során Krisztus maga *döntött* úgy, hogy megtapasztalja a fájdalmat és a szenvedést, hogy általa jobban megértsen bennünket is. Talán nekünk is szükséges megtapasztalnunk a halandóság mélységeit, hogy általa jobban megértsük Őt és örökkévaló céljainkat.¹³

Henry B. Eyring elnök ezt tanította: „[M]egvigasztal bennünket, amikor a gyötrelmek idején a Szabadító megígért segítségére várunk, mert Ő tapasztalatból tudja, hogyan gyógyíthat meg bennünket, és hogyan segíthet rajtunk. [...] Ha hiszünk ebben az erőben, az türelmessé tesz bennünket, miközben imádkozunk, munkálkodunk és várjuk a segítséget. Ő tudta volna, hogyan segíthet rajtunk csupán kinyilatkoztatás által, de *Ő úgy döntött, hogy saját tapasztalatából tanul.*”¹⁴

Aznap este éreztem szeretete karjainak ölelését.¹⁵ Párnámat a hála könnyei itatták át. Később, amikor Máté könyvében olvastam Krisztus földi szolgálatáról, egy másik felfedezést tettem: „Az est beálltával pedig vivének hozzá sok[akat]..., [Ő pedig

Ecuador, Guayaquil

meggyógyít vala *minden* beteget.”¹⁶ *Mindenkit* meggyógyított, aki Hozzá jött. Senkit sem küldött el.

Dallin H. Oaks elder ezt tanította: „A gyógyító áldások számos módon érkehetnek az egyéni szükségleteinknek megfelelően, melyet Ő, aki a legjobban szeret minket, jól ismer. Néha a »gyógyítás« orvosolja a betegségünket vagy [felemeli] a terhünket. Néha azonban azáltal »gyógyulunk meg«, hogy erőt vagy megértést vagy türelmet kapunk ahhoz, hogy elviseljük a ránk rakott terheket.”¹⁷ Mindenkit a karjába zár, aki hozzá igyekszik.¹⁸ Hatalma által minden lélek meggyógyulhat. Minden fájdalom enyhülhet. Őbenne nyugalmat találhatunk lelkünknek.¹⁹ Halandó körülményeink lehet, hogy nem fognak azonnal megváltozni, fájdalmunk, aggodásunk, szenvedésünk és félelmünk azonban felemésztődik az Ő békességében és gyógyító balzsama által.

Észrevettem, hogy a gyermekek gyakran sokkal természetesebben fogadják el a fájdalmat és a szenvedést. Csendben, alázatosan és szelíden viselik. Mindig is csodálatos, édes lelkületet éreztem e kisgyermekek körül.

A tizenhárom éves Sherrie egy tizennégy órás műtéten esett át egy, a gerincén lévő daganat miatt. Amikor magához tért az intenzív osztályon, ezt mondta: „Apa, itt van Cheryl néni, és... Norman papa... és Brown nagyi is itt vannak. És Apa, ki áll ott melletted? [...] Úgy néz ki, mint te, csak magasabb. [...] Azt mondja, hogy a te bátyád, Jimmy.” Sherrie nagybátyja, Jimmy 13 éves korában hunyt el daganatos betegségben.

„Sherrie közel egy órán keresztül... beszélt látogatóiról, akik mind már elhunyt családtagok voltak. Kimerültségében ezután elaludt.”

Később ezt mondta édesapjának:

„Apa, itt az intenzíven lévő összes gyermeknek angyalok segítenek.”²⁰

A Szabadító ezt mondta mindannyiunknak:

„Íme, kisgyermekek vagytok, és most nem tudtok minden dolgot elviselni; növekednetek kell kegyelemben és az igazság ismeretében.

Ne féljete, kisgyermekek, mert az anyéim vagytok ...

Közöttetek vagyok tehát, és én vagyok a jó pásztor”²¹.

A halandóságban azt a személyes kihívást kaptuk, hogy váljunk szentté „az Úr, Krisztus engesztelése által”²². Az általunk megtapasztalt fájdalom ott jelentkezhethet, ahol a legtöbbet nyom a latban. Nehéz helyzetekben képesek vagyunk szívünkben gyermekekké válni, megalázkodni, majd türelmesen imádkozni, munkálkodni és várni²³ lelkünk és testünk gyógyulására. Jóbbhoz hasonlóan, miután megpróbáltatásaink megtisztítottak bennünket, „úgy kerül[ünk] ki, mint az arany”²⁴.

Bizonyságomat teszem arról, hogy Ő a mi Megváltónk, Barátunk, Szószólónk, a nagy Orvos, a nagy Gyógyító. Őbenne békére és vigaszra lelhetünk fájdalmunkban és bűneinktől megszabadulva, ha alázatosan szívvel közeledünk Hozzá. Az Ő irgalma elegendő lesz.²⁵ Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Orson F. Whitney, in Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
2. Robert D. Hales: A lélek és a test gyógyítása. *Liahóna*, 1999. jan. 16.
3. Lásd Alma 31:31, 33.
4. Lásd 2 Nefi 2:1.
5. 2 Nefi 9:21.
6. Zsidók 4:16. Pál azt tanította, hogy a Szabadítóra tekintsünk példaként, aki elszenvedte a bűnösök támadását, hogy ne csüggedjünk el lelkünkben (lásd Zsidók 12:3).
7. Jeremiás 8:22.
8. Alma 36:14.
9. 3 Nefi 9:13.
10. 3 Nefi 27:14–15; kiemelés hozzáadva
11. 1 Nefi 11:31.
12. Alma 7:11–12; kiemelés hozzáadva
13. Lásd John Taylor, *The Mediation and Atonement* (1882), 97. Taylor elnök egyfajta „szövetségről” ír, melyet az Atya és a Fiú kötött egymással a földi élet előtti tanácsban, mely az emberiség engesztelő megváltásának elvégzéséről szólt. Krisztusnak az élete során elszenvedett önkéntes áldozata hozzáadódott a kertben és a kereszten átélt szenvedéseihez (lásd Móziás 3:5–8).
14. Henry B. Eyring: Megpróbáltatás. *Liahóna*, 2009. máj. 24.; kiemelés hozzáadva
15. Lásd Tan és a szövetségek 6:20.
16. Máté 8:16; kiemelés hozzáadva
17. Dallin H. Oaks: Meggyógyítja a súlyos terhet cipelőket. *Liahóna*, 2006. nov. 8.
18. Lásd Mormon 5:11.
19. Lásd Máté 11:29.
20. Lásd Michael R. Morris, „Sherrie’s Shield of Faith,” *Ensign*, June 1995, 46.
21. Tan és a szövetségek 50:40–41, 44.
22. Móziás 3:19.
23. Lásd Henry B. Eyring, *Liahóna*, 2009. máj. 24.
24. Jób 23:10.
25. 2 Korinthusbeliek 12:9; lásd még Ether 12:26–27; Tan és a szövetségek 18:31.